

IO

Snart väntar jag att himlens port
 Du för mig öppna skall
 Dig skunda Bödelsman nu fort
 Min tid att göra all.
 Kom Engla-skara för mig dit
 Upp till de sällas land
 Der finnes icke bat och nit
 O Gud råd mig din hand.

II

O hvilken månad af Menighet
 Här nu församlad står
 Är jag försont? jag icke wet
 Jag ber, jag tillgift får.
 Bed Gud, er barn bewara så
 Det aldrig måtte ske
 De till så skamlig Död så gå
 Det rådet vill jag ge.

I2.

Farväl o Kongeliga Hus
 Gud gif dem sälla dar
 Farväl min skrift-sar, som ett ljus
 Till själens frelsning bar
 Farväl min släkt och vänner fler
 Och alla som här står
 Farväl! jag talar nu ej mer;
 Ty jag ur tiden går.

Sillas i Björnsköld's Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, E. A. Oetman, 1822.

Sång. Wisa

i
 anledning
 af

En Arrestant,
 som gjort flera grofwa gerningar och lidit
 flersaldiga gånger straff, samt sluteligen
 hängd; honom till wälsjörtjent straff
 och de andra till en warning.
 Af honom sjelf författad

och

sebermera till trycket befordrad.
 Sjunges som: Af uselhet hwart skall jag fly.

I.

J wänner som beståden mig
 Hur illa jag ställt till
 Förlorat all min ungdoms tid.
 Er jag berätta will.
 För hända denna spegel kan,
 som nu så roslig är.
 Från faran fria mången hand
 Som lika tankar bär.

2.

Jag föddes i uppfostran stor;
 Och gaf föräldrar hopp.
 Fast dödde snart min Far och Mor
 Och sedan kom jag bort,
 Mitt eget bröd förtjena mig;
 Men släkt och wänner ädrast
 De hade mig till skaf åt sig
 Som stäcke mod och ädrt.

3.

Jag war knappt söllda tio år,
 Af hunger grep jag till
 Gud nås det, som man icke får
 Ty ingen smälta will
 Det öka sig med hwarje dag
 Då äpplet moget blir
 Det miserligen faller af,
 Bewis på mig man se.

4.

Olycklig jag som wät och sur,
 I kedjor och i band
 Likt fågeln spärrad i en bur
 Körs ifrån stad till land
 Och såsom en utlesnad hund
 Fördragad kastats in
 Med spätt och spe af hwarje mun
 Ut i arresten min.

5.

Gud nåda mig jag brottlig är!
 Och värder mer än straff
 Men menniskor ej fröns mål bär
 Nu ha de fått mig fast.
 Jag swettas nästan bara blod
 Ty olyckan är stor;
 Men om i röda guld jag stöd
 Hos mig dock skammen bär.

6.

Jag har fått flera gånger spö
 Som mer än fastligt är,
 Gud er bewara till er dö
 För dem stor fara bär

Men sedan pengar jag förhöjt
 Mitt gage göra stort
 Således war mitt sinne bött
 Till allt hwad jag ej bort.

7.

Halstannat är jag setat nu!
 Ja, innom bommar, lås.
 Bewara hwar och en, o Gud
 Jag mins nog Westers
 Min dom att Galgen kläda få
 Jag redan sett i går
 Att lifwet ändligt slutas må
 Wid fem och tjugo år.

8.

Träd barn och maka fram att se
 Den fasanvärda dö
 Bed Gud ej detta er må se
 Lid mycket heldre nö.
 Jag lidit här af många hat,
 Hwar en tillfreds nu war
 Jag sitta skall till korpars mat
 Och nu ifrån er far.

9.

Men du o Gud som nådig är,
 Förlåter nu mitt mig.
 Jag en den största Syndar' är
 Hos mig o Jesu blif
 Jag wet att du i Lamsens blod
 Afswagit all min skuld
 Då jag i böner för dig stod
 Du löswat blifwa huld.